Hayomyom.org

Hayom Yom: 14 Kislev

מְבָרְכִין בִּרְכַּת הַמָּזוֹן בְּכוֹס שֶׁל בְּרָכָה, אַף שֶׁאֵין עֲשָׁרָה. הַכּוֹס עַל כַּף הַיַד וְהָאֶצְבָּעוֹת זְקוּפּוֹת. אוֹחֵז הַכּוֹס מֵאֵמִירַת "רַבּוֹתַי מִיר וועֵלעֵן בּעֵנטשעֵן" עַד אַחֵרֵי סִיוּם בִּרָכָה שִׁלִישִׁית, שֵׁאָז מַעֵמִידוֹ עַל הַשָּלְחָן.

The Grace after Meals is recited over a cup of wine1 even if a quorum of ten is not present. The cup is placed on the palm of the hand with the fingers upraised. The cup is held from the recitation of the phrase Rabosai, mir veln bentshen until the end of the third blessing.2 At that point, it is placed on the table.

בְּאַחַת מִשִּׂיחוֹתָיו בָּאֵר אַאַמוּ"ר וְתוֹכֶן דְּבָרָיוּ: יֵשׁ צַדִּיק יָשָׁר תָּמִים חָסִיד. צַדִּיק עַל שֵׁם קִיּוּם מִצְּוֹת עֲשֵׂה — מָּלוּיִים דְּסֵדֶר הַהִּשְׁתַּלְשְׁלוּת. יָשָׁר עַל שֵׁם קִיּוּם לֹא תַעֲשֶׂה — גָּלוּיִים דְּסֵדֶר הַהִּשְׁתַּלְשְׁלוּת. תָּמִים — גָּלוּיִים דְּסֵדֶר הַהִּשְׁתַּלְשְׁלוּת. תָּמִים בּרוּת סוֹבֵב כָּל עָלְמִין וּמְמַלֵא כָּל עָלְמִין. לְמַעְלָה מִכּוּלָּם עֵצוֹ וּפְרְיוֹ שָׁוִים, הִתְחַבְּרוּת סוֹבֵב כָּל עַלְמִין וּמְמַלֵא כָּל עָלְמִין. לְמַעְלָה מִכּוּלְם חָסִיד, וְיֵשׁ בָּזֶה ג' מַדְּרֵגוֹת: א) שֶׁענְיָנֵי הָעוֹלָם אֵינָם מַטְרִידִים וּמְבַלְבְּלִים אוֹתוֹ. כָּל אֶחָד וְאֶחָד יָכוֹל לְהַגִּיעַ לָּזֶה וְכָל אֶחָדְיָנִי הָעוֹלָם אֵינְ הָם אֱלֹקוּת. וְאַף שֶׁלֹא רְחוֹקָה הִיא מִמְּךְ גוּ', מִכָּל מָקוֹם אֵין זֶה שַׁיָּךְ אֶחָד וְאֶחָד מְחוּיָב לְהַגִּיעַ לָּזֶה. ב) שֶׁכָּל עִנְיָנִיו הֵם אֱלֹקוּת. וְאַף שֶׁלֹּא רְחוֹקָה הִיא מִמְּךְ גוּ', מִכָּל מָקוֹם אֵין זֶה שַׁיָּךְ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד וְאָחָד. ג) מַה שֶׁכָּתוּב בְּתִקּוּנֵי זֹהַר: אֵיזֶהוּ חָסִיד הַמִּתְחַסֵּד עִם קוֹנוֹ עִם קֵן דִּילִיהּ, וּפְּרֵשׁ בְּסִרָּ הִוּא וּשְׁכִינְתֵּיה בַּתַּחְוֹנִי שְׁלָבִי הְוּא וּשְׁכִּינְתֵּיה בָּתִלְּוֹי הָשְׁלִם בְּעָל בְּרָב הִּיִרְ הוּא וּשְׁכִינְתָּיה בָּתְחוּב בְּתִקּוּב בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיה בַּתַחְוּנִי שְׁרָב שְׁוֹל מִיל בְּל בְּיוֹב שְׁוֹבִי עִם לְצִי לְּכִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיה בַּתָּחְבּי שְׁרָב שִׁרָּם בְּעִב בְּרָרְ הוּא וּשְׁכִּינְתֵּיה בַּתַחְבּים שְׁנִים הַעְּבּי מֹבְיל בָּל בָּת בְּרִרְ הוּא וּשְׁכִירְתָּיה בַּתָּחְבוֹי מִר בִּיל בְּיבּים בּיֹב בְּינִים הָּעוֹב מִילִם בְּמִיל בִּים בְּחִבּיל בְּיִי הְיִבּי הָּים הָּעם בְּינִם לְּים בְּיבּים בְּיִבּי מִּיבּים בְּיבּי בְּיבּירְ הִיבְים הַיּוּנִים בְּיבּים בְּים בְּיּבּה בִּילְם בְּיוֹים בְּכִּים הִים בְּים בְּיבּים בְּים בְּיבּים בּים בְּיבּים בְּיִנִים בְים בְּים בְּל בְּינִינִים בְּם בְּילִם בְּיִבּים בְּים בְּיוֹה בְיּבְמְים בְּים בְּילִים מְּיוֹם מְיִים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִים בְּיוּים בְּיוֹים בְּיִּים בְּבְּיתְים בְּיִים בְּיבְים בְּים בְּיִם בְּים בְּים בְּיבְיוֹים בְּים בְּילִים בְּים בְּים בְּיִים

In one of his talks, my revered father, the Rebbe [Rashab], explained [the following concept]. To sum up his words:

There are [four levels]: tzaddik (a righteous man), yashar (an upright man), tamim (an earnest person), and chassid. The title tzaddik denotes one's observance of the positive commandments, for he draws down spiritual revelations [measured out] according to the limits of the spiritual cosmos. The title yashar points to one's observance of the prohibitive commandments, which evokes revelations that transcend the limits of the spiritual cosmos. The title tamim reflects earnestness, which draws down the revelations that are alluded to by the metaphor,4 "The taste of the tree and the fruit were identical." His conduct unites G-d's transcendent light (sovev kol almin) with His immanent light (memaleh kol almin).

Above them all is the title chassid, whose rung comprises three levels:

- (a) One who is neither troubled nor disturbed by worldly matters. This is a level that everyone can reach, and is obligated to reach.
- (b) One whose concerns are solely about G-dliness. Although "this is not distant from you," 5 it is not relevant to everyone.
- (c) The level described in Tikkunei Zohar:6 "Who is a chassid? One who is benevolent (mis'chassed) towards his Creator (Kono) that is, towards his nest (ken dilei)."7 As explained in Tanya, this refers to a person whose Divine service is motivated by his desire to unite the Holy One with His Shechinah, thereby illuminating even the lower realms, and not motivated merely by a desire to satisfy his thirsting soul.8